

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v trestní věci obžalovaného **Mgr. Bc. J. ████████ Ř. ██████**, narozeného ████████ v ████████, při veřejném zasedání konaném dne 29. října 2019,

takto:

K odvolání Okresního státního zástupce v Domažlicích a obžalovaného Mgr. Bc. J. ████████ Ř. ██████ se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu v Domažlicích ze dne 12. 7. 2019 sp. zn. 1 T 137/2018 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se věc **vrací** okresnímu soudu.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem citovaným ve výroku tohoto usnesení byl obžalovaný uznán vinným pod bodem 1) a 2) dvěma zločiny podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku a pod bodem 3) pak zvláště závažným zločinem podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
2. Podle napadeného rozsudku se uvedené trestné činnosti měl obžalovaný dopustit tím, že

1) v přesně nezjištěné době od roku 2008 do léta roku 2010, v ████████, v místech společných bydlíšť, nejprve v bytě na adrese ████████ a dále v domě čp. ██████ v ulici ████████, v podnapilém stavu po vzájemné hádce odhodil manželku K. ████████ Ř. ██████, nar. ████████, na radiátor topení, v důsledku čehož jí způsobil podlitiny, dále ji opakovaně psychicky ponižoval s tím, že on pracuje u policie a ona není nic, neumožnil jí rozhodovat o společných financích, nesměla chodit sama za známými a to z důvodu toho, že poté ji obviňoval, že byla někde souložit. Poškozené opakovaně křičel, že jí vyhodí z bytu, když se nechovala podle jeho představ, přiměl ji k podpisům smlouvy na hypotéku, byt' dům byl napsán na jeho syna z prvního manželství, když šla s kamarádkou ven, zamkl dveře s klíčem v zámku a nechtěl ji pustit do domu s tím, že byla někde souložit a at' táhne. Jednou ji prohodil vchodovými dveřmi, když ani v jednom případě poškozená lékařské ošetření z obavy z obviněného nevyhledala, a její případná poranění si lékařské vyšetření nevyžadovala,

2) v přesně nezjištěné době od roku 2014 do 27. 4 2018, v ████████, v místě společného bydlíště v domě čp- ██████ v ulici ████████, poté co jeho manželka, poškozená K. ████████ Ř. ██████, nar. ████████, začala pracovat v SRN, ji opakovaně telefonicky kontroloval, zda je v zaměstnání, proti její vůli ji sledoval, vyhrožoval v případech, že okamžitě nepřijede domů, že může se rozloučit s A. ██████ a že se nedostane do jejich domu. Po příjezdu domů ji opakovaně osočoval z toho, že místo práce byla někde souložit, nadával jí do kurev a kund, vyhrožoval, že přijde o střechu nad hlavou, poté jí opakovaně při nadávkách chytal pod krkem. Poté, co s ním v roce 2014 otěhotněla, a obžalovaný zjistil, že byla na umělém přerušení, neboť s ním žádné děti již nechtěla mít, poškozené nadával do kurev. Dále poté, co byla v lednu 2015 na firemním večírku v SRN, ji po návratu nejprve opětovně nechtěl pustit domů, poté co jí otevřel, jí chytil za bundu a v kuchyni s ní opakovaně hodil na barové židle a dal jí několik facek. Dále ji v tomto období říkal, že přestane plnit insolvenční a ona to odnese, nadávky a fyzické útoky ze strany obviněného se stupňovaly a opakovaly, poškozenou opakovaně škrtil, kroutil ji rukama a sprostě nadával, když v několika případech byla nadávkám přítomna i jejich nezletilá dcera A. ██████ Ř. ██████, nar. ████████. Od roku 2016 si vynucoval sexuální styk s tím, že jí vyhrožoval, že přestane platit insolvenční, když nechtěla, tak poškozeno chytal pod krkem, házel s ní po pokoji, poškozená opakovaně z obavy z

dalšího podobného jednání raději s pohlavním stykem souhlasila. Ke konci období poškozenou opětovně vyhazoval z domu, zakazoval nezletilé dceři, aby šla s matkou s tím, že zůstane s ním, poté co poškozená dne 28. 4. 2018 odvezla dceru k rodičům, přijel za ní obviněný a křičel, že to přehnal a uvidí, co se bude dít,

3) dne 10. 4 2018, v [REDAKCE], v místě společného bydliště v domě čp- [REDAKCE] v ulici [REDAKCE], ve večerních hodinách při opětovném vynucování pohlavního styku, který jeho manželka K [REDAKCE] R [REDAKCE], nar. [REDAKCE], odmítala, jí odhodil na pohovku v přízemí domu, křičel na poškozenou „můžeš mrdat jinde, budeš mrdat i doma, když nebudeš mrdat, tak tu nebudeš bydlet“, na to jí dal facku na tvář, poté, co mu řekla, že odejde, aby ji nechal být, že nechce, z poškozené rval kalhoty přitom jí třikrát uhodil přes tvář, svlékl jí kalhoty a spodní kalhotky, přičemž se poškozená bránila, kopala nohama, až se jí podařilo kopnout obžalovaného a posadit se na pohovku, chytl jí za hlavu a strčil jí penis do úst, přitom křičel „kuř líp, kuř líp, umíš to líp“, načež ho kousla do penisu, což obviněného značně rozzlobilo, zkroutil jí pravou ruku a pak ji přehodil do kleku a vnikl ze zadu penisem do vagíny, načež mu poškozená řekla, že se ho štítí, kdy poté obviněný přestal, dále jí vynadal, že když nebude mrdat, tak aby táhla a vystrčil ji ke dveřím z pokoje do garáže, kde ji chytl a hodil s ní na dveře, přičemž poškozená oběma rukama rozbila skleněnou výplň dveří a krvácela na obou rukou, měla pořezané dlaně a prsty rukou, přičemž krvácení viděla i jejich nezletilá dcera A [REDAKCE]. Poté, kdy chtěla odejet k lékaři, vzal klíče od auta s tím, aby zapomněla na to, že někam pojedje, křičel, že dneska spát nebude, že budou mrdat, pak jí chytl pod krkem a křičel, že když může mrdat jinde, může mrdat i doma, že jí má plné zuby a když nebude mrdat, tak se neovládne a potom teprve uvidí, co znamená, když je zle a poté svého jednání zanechal.

3. Za uvedenou trestnou činnost okresní soud uložil obžalovanému podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon mu za použití §§ 81 odst. 1 a 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti roků.
4. Proti uvedenému rozsudku bylo podáno odvolání jednak v neprospěch obžalovaného, a to Okresním státním zástupcem v Domažlicích, které směřuje do výroku o vině i do výroku o trestu a jednak samotným obžalovaným s tím, že jeho odvolání směřuje rovněž do všech výroků rozsudku.
5. Pokud jde o odvolání okresního státního zástupce, namítá se, že se nelze zcela ztotožnit s rozsudkem soudu ve vztahu k výroku o vině a konstrukci skutkové věty pod bodem ad 1) a 2) rozsudku částečně naplňuje i znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu se zločiny týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. V tomto směru je odpovídající i právní věta v obžalobě k těmto bodům, avšak v kvalifikační větě obžaloby došlo omylem k neuvedení tohoto přečinu. Jednání obžalovaného pod body ad. 1 a 2) rozsudku by tak mělo být posouzeno i jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku. Jinak s popisem skutku soudem pod body ad. 2 a 3) souhlasí, neboť odpovídají důkaznímu řízení před soudem. V tomto směru souhlasí i s odůvodněním rozsudku ohledně viny u těchto skutků. Dále se neztotožňuje s trestem, který byl obžalovanému uložen. Souhlasí s polehčující okolností ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku i s přitěžující okolností ve smyslu § 41 písm. n) trestního zákoníku. Nesouhlasí však s odůvodněním soudu v tom směru, že sice dosáhla míry škodlivosti trestného činu požadované v § 12 odst. 2 trestního zákoníku, avšak tuto hranici významnějším způsobem nepřesáhla. Naopak je zřejmé z celkového jednání obžalovaného, že po období přesahující dva resp. čtyři roky fyzicky, slovně i psychicky napadal a jeho jednání se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, kdy poškozené toto posuzovaly jako těžké příkoří, kdy tohoto jednání se obviněný dopouštěl po dlouhou dobu a opakovaně. Navíc jednání obžalovaného mělo gradační charakter a násilí a nadávky se stupňovaly. Dále je nutno uvést, že jednání pod bodem ad. 3) se vyznačuje již vyšším

stupněm brutality v jednání obžalovaného. Dále je nutno vzít v úvahu i to, že poškozená byla do doby, než začala pracovat v SRN, na obžalovaném finančně závislá a toto jí dával výraznou měrou najevo a stejně tak jeho práci u policie v počátku stíhaného období, dále i v době kdy soukromě podnikal. Dále je zřejmé, že se obžalovaný dopustil celkem 2 zločinů a 1 zvláště závažného zločinu. I s ohledem na dosavadní trestní bezúhonnost obžalovaného je plně odpovídající jeho osobě a zejména charakteru a způsobu spáchání trestné činnosti, že by mu měl být ukládán již nepodmíněný trest odnětí svobody s ohledem na shora uvedené. Tento by měl být ukládán v trvání 3,5 - 4 let se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Pokud by krajský soud došel k závěru o možnosti ponechání výchovného druhu trestu ve výši, jak byl nalézacím soudem uložen, měl by být a ohledem na výměru nad spodní hranicí zákonem stanovené trestní sazby a bez uložení dohledu, zpřísněn peněžitým trestem v celkové výměře nejméně 70.000 Kč - 80.000 Kč, když výši denní sazby a jejich počet ponechávám na úvaze soudu. Náhradní trest odnětí svobody by byl odpovídající v trvání 4 měsíců. S ohledem na všechny výše uvedené okolnosti má za to, že v řízení před soudem bylo jednoznačně prokázáno i jednání, které nalézací soud pominul a obžalovaný by měl být uznán vinným i přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku dále i části pominutého jednání pod bodem ad. 1), týkající se donucení poškozené k potratu, jak se popsáno shora.

6. Státní zástupce pak v závěru odvolání navrhl postup podle § 258 odst. 1 písm. b), e) trestního řádu a dále podle § 259 odst. 2, odst. 3 trestního řádu, tedy navrhl, aby odvolací soud rozhodl v neprospěch obžalovaného i o uznání viny, pokud jde o část pominutého jednání pod body 1) a 2) napadeného rozsudku ve shodě s podanou obžalobou s tím, aby jednání bylo kvalifikováno pod těmito body i jako přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku.
7. Pokud jde o trest, navrhuje státní zástupce uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody v trvání tři a půl až čtyři roky se zařazením do věznice s ostrahou, a to podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku a dále podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku (správně 185 odst. 2 trestního zákoníku).
8. Alternativně pak navrhuje státní zástupce uložení podmíněného trestu odnětí svobody, tak jak to učinil soud prvního stupně, který by ovšem byl zpřísněn uložením peněžitého trestu v celkové výměře nejméně 70 – 80 000 Kč.
9. Pokud jde o odvolání obžalovaného, to bylo zdůvodněno jednak jeho obhájcem, a to v písemnosti ze dne 5.8.2019. V tomto odůvodnění odvolání jsou namítány následující skutečnosti. Co se týká výroku 1. námi napadeného rozhodnutí, máme za to, že je zcela absurdní vinit někoho ze spáchání něčeho, co se stalo před deseti lety a to ještě tak zcela nekonkrétně a neurčitě, jak je to uvedeno v tomto výroku námi napadeného rozsudku. Mému klientovi je kladeno za vinu, že někdy v přesně nezjištěné době roku 2008, a to až do léta 2010 se měl něčeho (nevíme přesně čeho) dopouštět vůči své manželce - poškozené. Celý tento výrok je opíráno pouze o velmi nekonkrétní tvrzení poškozené, když naše strana má důvodné pochybnosti, zda si normální člověk vůbec může pamatovat co se dělo před deseti lety. Dávat mému klientovi za vinu, že před deseti lety někoho ponižoval tím, že on pracuje u policie, je přinejmenším velmi podivné a hlavně máme za to, že se o žádné ponižování nejedná. Navíc o tomto jednání obžalovaného neexistuje jediný důkaz, stejně jako o tom, že měl odhodit poškozenou na radiátor topení. Vše jsou jen tvrzení poškozené, které nikdo nemůže potvrdit ani vyvrátit. Proti sobě stojí toliko tvrzení poškozené a obžalovaného. Je s podivem, že soud prvního stupně s ohledem na zpracované znalecké posudky více věří poškozené než obžalovanému, když z těchto posudků poškozená nevyhází jako úplně důvěryhodná osoba. Dále v tomto bodě obsažená tvrzení týkající se toho, že můj mandant měl bránit poškozené ve styku s jejími kamarádkami, naše strana také považuje za zcela absurdní a hlavně zcela nekonkrétní. Opět se jedná pouze o tvrzení poškozené, které není ničím doloženo. Další nesrovnalost spatřujeme v tom, že můj mandant měl poškozenou prohodit jednou vchodovými dveřmi a když dále je v tomto výroku tvrzeno, že ani jednou nevyhledala lékařské vyšetření a dále pak je uvedeno, že její případná poranění si lékařské vyšetření nevyžadovala. S touto částí výroku námi napadeného rozsudku se dost dobře

nedokážeme vypořádat, ale v podstatě to jen dokazuje nekonkrétnost a neurčitost tohoto výroku. Můj mandant samozřejmě popírá, že by v této době, ale i v době následující se měl vůči poškozené dopustit jakéhokoliv fyzického napadení. V neposlední řadě je nutno se pozastavit nad tím, že mému klientovi je kladeno za vinu, že nenechal poškozenou rozhodovat o společných financích a že ji měl donutit k podpisům smluv na hypotéku, když dům je psaný na syna obžalovaného z prvního manželství. Toto je další absolutně nesmyslné tvrzení poškozené, které není ničím podloženo a naopak bylo vyvráceno výpovědí samotné poškozené. V řízení před soudem prvního stupně bylo prokázáno, že obžalovaný za poškozenou hradil její exekuce (jednalo se o závazky poškozené před uzavřením manželství s obžalovaným) a to v řádech statisíců korun. Tyto její závazky obžalovaný hradil ještě dlouho po uzavření manželství. Je tedy zcela logické, že poškozená se nemohla stát vlastníkem nemovitosti, jelikož kdyby se tak stalo, dům, resp. její podíl na domě, by byl okamžitě zabaven soudním exekutorem. Zde zdůrazňujeme, že vše se dělo vždy po domluvě s poškozenou a s ohledem na shora uvedené (obžalovaný hradil za poškozenou její exekuce), považujeme tvrzení poškozené ohledně společných financí za zcela nesmyslná. S ohledem na shora uvedené tedy považujeme celý bod 1. výroku námi napadeného rozhodnutí za zcela „smyšlený“, když tento výrok je zcela opřen jen o nejasné a neurčité výroky poškozené.

10. Ne jinak je tomu i u výroku 2) námi napadeného rozhodnutí. Zde v podstatě můžeme odkázat na shora uvedené, když opět je vše postaveno toliko na výpovědi poškozené. Opět se jedná o účelová a pochybná tvrzení poškozené, které není schopen nikdo potvrdit. Z výpovědi jednotlivých svědků (svědkové obžaloby) v podstatě vyplývá, že se jim poškozená měla svěřovat, jak se k ní obžalovaný agresivně chová, nicméně tito svědci, nikdy takové jednání neviděli. Dále ti svědci, kteří obžalovaného znali, připustili, že obžalovaný se choval vždy normálně a že v jeho jednání nikdy nebyly známky agrese. Zde bychom se rádi pozastavili nad tím, že část těchto svědků jsou kamarádky poškozené, kdy poškozená se jim měla svěřovat v okamžiku, kdy se s nimi scházela na kávu. Tímto si poškozená protičeří, když v jiné části své výpovědi tvrdí, že nikam nesměla a už vůbec ne s kamarádkami na kávu! Dále pokud další svědci tvrdí (kolegové z práce), že se jim svěřovala, že na ní obžalovaný žárlí a že ji pronásleduje i při cestách do práce a hlídá ji, i když je v práci, tak je velmi zvláštní, že tito svědci to neviděli na vlastní oči. Vypovídali jen to, co jim poškozená řekla, což s ohledem na znalecké posudky, které odhalily, že poškozená má sklony k manipulaci, nepůsobí příliš věrohodně. Co se týká toho, že svědci viděli modřiny, tak k tomu se můj mandant vyjádřil tak, že poškozená mohla mít modřiny na rukou, a to od toho, když jí obžalovaný chytal za ruce v okamžiku kdy ho chtěla fyzicky napadat. Zvláštní je, že v námi napadeném rozsudku je na mnoha místech zmíněno, že obžalovaný měl poškozenou opakovaně škrtnit a přesto nikde není ani zmínka, že by měla podlitiny na krku!? Mnou zastoupený obžalovaný na tomto místě opakovaně a důrazně odmítá, že by se dopouštěl jakéhokoliv fyzického násilí proti poškozené a už vůbec si nijak ne vynucoval pohlavní styk. Naposledy co se týká svědků, bychom chtěli poukázat na výpovědi svědků, kteří byla navrženi obhajobou. Tito svědci dokonce trávili s poškozenou a obžalovaným dovolené (trávili tedy celé delší časové úseky s oběma najednou) a žádný z těchto svědků nikdy nezaznamenal ani náznak agrese obžalovaného vůči poškozené. Tito svědci sice popisovali soužití poškozené a obžalovaného jako „italské manželství“, ale zároveň shodně uvedli, že vždy byla svárlivější a agresivnější poškozená a naopak obžalovaný se vždy snažil situaci uklidňovat! Rozhodně nikdo z těchto svědků nezaznamenal to, že by poškozená, co by „týraná“ žena, měla z obžalovaného jakoukoliv obavu, právě naopak. Dále bych se chtěl pozastavit u toho, že měl obžalovaný tvrdit, že přestane „hradit“ insolvenční, a tím jí zastrašovat. Uprímně dost dobře nechápeme, čím by toto prohlášení obžalovaného mělo poškozenou zastrašit, popř. k něčemu nutit?! A to navíc k pohlavnímu styku. Toto tvrzení poškozené je zcela mimo naše chápání a máme za to, že ani nemůže být myšleno vážně. Dále je zde potřeby zmínit nahrávky, které si pořizovala poškozená bez vědomí obžalovaného. Tyto nahrávky mají být stěžejním důkazem obžaloby, že se obžalovaným měl dopustit toho, co mu je kladeno za vinu. K těmto nahrávkám se ani není potřeba příliš vyjadřovat, protože z těchto nahrávek vyplývá jediné, že oba aktéři celého případu se k sobě chovají vulgárně, obžalovaný je podnapilý, poškozená se ho přímo aktivně snaží vyprovokovat k „nějaké“ akci a to se jí nepovede. Dle našeho názoru

tento důkaz naprosto nic nedokazuje, tedy kromě toho nakolik bylo manželství poškozené a obžalovaného rozvráceno. Zarážející je jen to, že tyto nahrávky pak poškozená přehrávala nezletilé dceři A■■■■. K bodu 2) tedy nezbyvá než dodat to samé co u bodu 1. Vše jsou to toliko tvrzení poškozené. Neexistuje jediný přímý důkaz, že to co tvrdí poškozená, se doopravdy stalo. Naopak jsou zde důkazy (viz. výše), že si to poškozená vymyslela.

11. Co se týká bodu 3) námi napadeného rozhodnutí, pak situace je opět stejná. Poškozená něco tvrdí, avšak neexistuje jediný důkaz, že se to opravdu stalo. Poškozená tvrdí, že jí měl obžalovaný znásilnit. Pokud by se tak stalo, proč nevyhledala lékařské ošetření? A to třeba i druhý den? Opět jsou to jen tvrzení poškozené, ke kterým se vyjádřil obžalovaný ve své výpovědi i ve svých písemných podáních. Můj klient rozhodně popírá, že by poškozenou znásilnil a tvrzení poškozené považuje za zcela absurdní. Co závěrem ještě dodat? Snad jen to, že domácnost poškozené a obžalovaného byla skutečně „italská“, avšak to dle našeho názoru není trestné. Byli bychom velmi rádi, aby se odvolací soud při hodnocení důkazů zamyslel na našimi výše uvedeným postřehy, a dále pak i třeba nad závěry znaleckých posudků. Z nichž mimo jiné vyplývá hodnocení osobnosti poškozené a dále pak i třeba to, že u poškozené nebyl zjištěn syndrom týrané ženy. Což je velmi zvláštní, když měla být „týrána“ po takhle dlouhou dobu a navíc ještě znásilněna?! Naší straně přijde absurdní, proč poškozená s ohledem na svá tvrzení svoji situaci dříve neřešila. Když o svých problémech mohla vykládat kamarádkám a svěřovat se kolegům v práci, proč celou věc již daleko dříve neohlásila policii? Obžalovaný jednoznačně popírá, že by se dopustil skutků, pro které byl odsouzen námi napadeným rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích. Vzhledem k výše uvedenému si tedy dovoluujeme požádat odvolací soud, aby po zvážení všech provedených důkazů v předmětné věci rozhodl tak, že mého klienta zcela zproští obžaloby.
12. Dohoda ohledně péče o nezletilou dceru mého klienta a poškozené je v současné době již delší dobu realizována a funguje bez jakýchkoliv problémů, konkrétně v tomto týdnu je nezletilá v péči obžalovaného a nejsou s tím naprosto žádné problémy, což je jeden z dalších nezvratných důkazů, že to jednání, pro které byl můj klient odsouzen soudem prvního stupně, v podstatě podle zdravého rozumu ani nemohlo proběhnout, protože těžko si lze představit matku nezletilého dítěte útlého věku, že by jej svěřila na týden osobě tak, jak byl můj klient vypodobněn v předmětném rozsudku a tak, jak vyplynulo z řízení před soudem. V současné době je manželství obžalovaného a poškozené rozvedeno rozsudkem Okresního soudu v Domažlicích. Čeká se na doručení rozhodnutí.
13. Odvolání pak písemně zdůvodnil i sám obžalovaný, a to v písemnosti ze dne 31.7.2019, jejíž přílohou je i dohoda rodičů na úpravu poměrů k nezletilému dítěti pro dobu po rozvodu manželství. Jde o dohodu z 28.6.2019, podle které se rodiče, tedy obžalovaný a poškozená domluvili na úpravě poměrů k nezletilé a konkrétně i na tom, že jejich dcera A■■■■ bude ve střídavé péči obou rodičů.
14. V této části písemně zdůvodněného odvolání obviněný poukazuje na skutečnosti, které už uváděl u soudu prvního stupně včetně jeho závěrečného vyjádření před vyhlášením rozsudku. Jednak tedy namítá, že od začátku řízení jsou zde pochybnosti o nestranném vyšetřování této trestní věci, dále pak namítá, že i přes dva znalecké posudky na poškozenou jde o osobu se sníženou mírou obecné věrohodnosti a s manipulativním chováním. Přesto ji soud označil za věrohodnou. Konstatuje také, že prvního manžela měla údajně poškozená pobodat nožem, dále se zabývá nahrávkou, kterou předložila poškozená a také tím, že jejich dcera žádné jednání, které je popisováno v rozsudku, neviděla a všechny informace čerpala od své matky, tedy od poškozené.
15. Má zásadní námitky k tomu, že poškozená je soudem označena za věrohodnou, ačkoliv závěry znaleckých posudků jsou poněkud jiné a ačkoliv poškozená má sama sklony k násilnému jednání.
16. V další části se pak podrobně zabývá finanční, respektive majetkovou situací v době, kdy uzavřel s poškozenou manželství a v době další, namítá, že rozhodně žádnými důkazy nebylo prokázáno, že by on užíval nadměrně alkoholické nápoje a pokud se v rozsudku uvádí, že odhodil

poškozenou na radiátor někdy v letech 2008 až 2010 a že utrpěla poškozená podlitiny, ptá se, zda se něco takového vůbec stalo, jaká byla intenzita takového útoku a zda takové útoky byly denně, týdně, měsíčně nebo čtvrtletně. Zdůrazňuje, že žádné důkazy k těmto skutečnostem nejsou k dispozici.

17. V další části obžalovaný pak vyjadřuje velké pochybnosti o věrohodnosti tvrzení poškozené z toho důvodu, že od léta 2010 do roku 2014 se nemělo stát nic zlého, ačkoliv měl poškozenou předtím téměř dva roky ponižovat a hrubě s ní zacházet. Obžalovaný také zdůrazňuje, že od doby, co se seznámil s poškozenou, tato nikdy a nikde legálně nepracovala a pokud pracovala, tak po několika měsících zaměstnání měla otěhotnět, ovšem nikoliv s ním. Měla mít poměr se svým kolegou v zaměstnání, který vypovídal před soudem a jakýkoliv jiný vztah než pracovní popřel. Obdobně se chovala poškozená v době, kdy se s ní poprvé seznámil někdy v roce 2002, když po několika měsících zjistil, že udržuje poměr s několika muži současně.
18. Obžalovaný pak uvádí, že ve vztahu zůstával pouze kvůli dceři, pro kterou chtěl udržet úplnou rodinu, poškozenou k sexu nikde nenutil a nedopustil se žádného jednání, které mu je kladeno za vinu.
19. Pokud jde o nahrávku, kterou soud rovněž prováděl k důkazu a kterou předložila poškozená, tak ta byla pořízena až na základě instrukcí policisty a je z ní zřejmá snaha vmanipulovat obžalovaného do výroků, které by měly potvrzovat odůvodnění obžaloby.
20. Ke skutku, který je kvalifikován jako znásilnění, pak namítá obžalovaný, že s policií o tomto jednání, ke kterému mělo dojít 10.4.2018, komunikovala poškozená až od 26., respektive 29.4.2018, podrobila se lékařské prohlídce a žádné stopy po násilí zjištěny nebyly. Pokud měla být v dalším týdnu prohozena oknem a v dalším týdnu skleněnými dveřmi, což se vše mělo stát od 10. do 26. dubna, tak na těle poškozené 29. dubna 2018 se žádné stopy nenašly.
21. Obžalovaný uvádí, že manipulace a lež je přesně typem chování poškozené, avšak podle soudu v tom, že byla týraná, ponižovaná a znásilněná, poškozená nelže. Nelže také pominout, že podle obžaloby dlouhodobé týrání nemělo žádné následky na osobě poškozené, jak to uvádí i znalkyně z oboru psychiatrie a psychologie. Pokud k věci byla vyslýchána i nezletilá A■■■■, ta uváděla pouze to, co jí řekla maminka, tedy poškozená. Jestliže by poškozená byla týranou osobou, a to zhruba 10 let, pak je nereálné, že by nebyla zjištěna žádná diagnóza spojená s tímto jednáním.
22. Závěrem pak zdůrazňuje obžalovaný, že už ta skutečnost, že v posledních měsících se pravidelně stýká se svou dcerou a že poškozená souhlasila se střídavou péčí, jednoznačně znamená, že k takovému jednání, které je popsáno v napadeném rozsudku, nemohlo docházet, když poškozená by jistě za takové situace nesouhlasila, aby její dítě bylo i ve výchově obžalovaného. Dále obžalovaný doložil, jak bylo již zmíněno, dohodu rodičů, tedy dohodu mezi ním a poškozenou, na úpravě poměrů k nezletilé A■■■■, a to ze dne 28.6.2019, ze které kromě jiného vyplývá, že se domluvili rodiče na střídavé péči o nezletilou, tedy na péči obou rodičů.
23. Když Krajský soud v Plzni jako soud odvolací přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, stejně jako řízení, které mu předcházelo, vycházejí přitom z vad, které jsou v jednotlivých odvoláních napadenému rozsudku vytýkány, dospěl k následujícím závěrům.
24. Především je třeba uvést, že okresní soud provedl ve věci vcelku rozsáhlé dokazování a že žádná ze stran trestního řízení u soudu prvního stupně doplnění dokazování nenavrhovala, což platí samozřejmě i o obžalovaném, který uplatnil návrhy na doplnění dokazování, o kterých bude ještě zmínka, a to konkrétně návrhy na výslech tří svědků, až v rámci odvolacího řízení. Soud prvního stupně pak většinu důkazů, nikoliv ovšem bohužel všechny, provedl v souladu s trestním řádem a poté provedené důkazy hodnotil, což je vyjádřeno v odůvodnění napadeného rozsudku, a to od bodu č. 18 tohoto odůvodnění. Okresní soud se v této části odůvodnění rozsudku sice zabývá jednotlivými rozhodujícími důkazy, avšak hodnocení těchto důkazů, zvláště pak pokud jde o dva

rozhodující důkazy, za které považuje odvolací soud výpověď poškozené a znalecký posudek z oboru psychologie, tak v tomto směru je hodnocení důkazů provedené okresním soudem zatím nedostatečně konkrétní a poněkud paušální, což vyplývá i z toho, co považuje odvolací soud za zásadní pochybení soudu prvního stupně při provádění důkazů a to je jednak výslech samotné poškozené a jednak pouhé přečtení znaleckého posudku z oboru psychologie.

25. Pokud by odvolací soud vycházel pouze z protokolu o hlavním líčení, které bylo konáno dne 5.2.2019, musel by samozřejmě věc rozhodnout v neveřejném zasedání a pro zásadní procesní nedostatky zrušit rozsudek a vrátit věc k novému projednání a rozhodnutí. Ustanovení trestního řádu, které se týkají poučení svědků včetně samozřejmě poškozené, jsou uvedena neúplně, když u všech svědků chybí především ustanovení § 101 odst. 1 trestního řádu, dále pak z protokolu vůbec nevyplývá, že po výslechu poškozené byl s její výpovědí seznámen obžalovaný a jak se k ní vyjádřil, avšak tyto skutečnosti, které se jeví jako zásadní procesní pochybení, nelze uplatnit, neboť když si odvolací senát poslechl zvukový záznam z tohoto hlavního líčení, zjistil, že poučení poškozené, stejně jako poučení dalších vyslychaných svědků bylo v podstatě v pořádku a že tedy svědci včetně poškozené byli poučeni i podle § 101 odst. 1 trestního řádu a že také obžalovaný byl seznámen s výpovědí poškozené poté, co se vrátil do jednací síně a měl možnost se k ní vyjádřit.
26. Přesto ovšem odvolací senát zjistil ještě další procesní pochybení, která jsou zcela evidentní, a to i za situace, že samozřejmě vycházel ze zvukové nahrávky uvedeného hlavního líčení.
27. Pokud jde totiž o výslech poškozené svědkyně, okresní soud vůbec nerespektoval ustanovení § 101 odst. 2, odst. 3 trestního řádu, ze kterého vyplývá, že nejprve svědek po řádném poučení sám vypoví všechno o věci, tedy o tom, za co je obžalovaný stíhán v daném případě pod body 1) – 3) obžaloby a teprve poté mu mohou být kladeny dotazy, respektive může být přistoupeno k postupu podle § 211 odst. 3 trestního řádu. V daném případě ovšem k takovému výslechu poškozené vůbec nedošlo, neboť po poučení svědkyně R. [REDAKCE] tato k věci uvedla pouze toto: „Seznámili jsme se na diskotéce. Ze začátku bylo soužití v pořádku.“ Poté byla ihned dotázána soudem a vyjadřovala se pouze k dotazům soudu, respektive jak k dotazům předsedy senátu, tak k dotazům členů senátu. Protokolace této části výpovědi na č.l. 381 a 382 spisu je ovšem velmi nepřesná, neboť se nikdy neuvádí, na co byla svědkyně dotazována a mnohdy otázka i odpověď splývají v protokolaci, kde toto nelze odlišit. Navíc byly svědkyni kladeny částečně otázky napovídající, a to i ve vztahu k otázce vynucování sexu nebo i přímo k otázce znásilnění, ke kterému mělo dojít 10.4.2019 a svědkyně se zvláště pak k těmto dvěma skutečnostem vyjádřila naprosto nedostatečně a velmi stroze. Konkrétně pokud jde o znásilnění, dokonce uvedla k dotazu předsedy senátu, že obžalovaný ji „v podstatě znásilnil“.
28. Kromě nerespektování ustanovení § 101 odst. 2, odst. 3 trestního řádu je tedy výpověď poškozené svědkyně velmi strohá, neurčitá a zcela paušální, ačkoliv jde samozřejmě o zcela zásadní důkaz v této trestní věci. Pokud jde o postup při výslechu této poškozené svědkyně, je třeba uvést, že poté, co se sama k věci vlastně vůbec nevyjádřila a poté, co odpověděla na několik dotazů předsedy senátu, respektive jeho členů, uvedl státní zástupce, že žádá přečtení výpovědi z přípravného řízení. Poté nejen podle protokolace, ale i podle zvukového záznamu předseda senátu uvedl, že podle § 211 odst. 3 trestního řádu čte protokol o výslechu svědkyně na č.l. 80. Fakticky vycházejí samozřejmě ze zvukového záznamu přečetl předseda senátu celou výpověď svědkyně z přípravného řízení, není ovšem zřejmé, z jakého důvodu vlastně byl tento postup zvolen, neboť ani ze zvukového záznamu nevyplývá, zda zde byly důvody ke čtení původní výpovědi podle § 211 odst. 3 písm. a), b) nebo c). Přitom z výpovědi poškozené, a to ani ze zvukového záznamu, tedy nejen z protokolu, rozhodně nevyplývá, že by poškozená odmítla v některé části vypovídat a není ani zřejmé, v jakých částech se měla odchylovat od předchozí výpovědi z přípravného řízení. Právě tím, že soud postupoval chybně a tedy v rozporu s ustanovením § 101 odst. 2, odst. 3 trestního řádu, připravil se tak o možnost, aby sám mohl hodnotit věrohodnost výpovědi poškozené, a to porovnáním toho, co by poškozená uvedla ke všem bodům obžaloby sama před soudem a co uvedla v přípravném řízení.

29. Je tedy zřejmé, že i postup podle § 211 odst. 3 trestního řádu byl vadný a je třeba uvést, že poté, co předseda senátu dočetl celou výpověď z přípravného řízení, zeptal se poškozené, zda to souhlasí a ta se vyjádřila jediným slovem – „jo“.
30. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že je třeba před soudem znovu provést výslech poškozené, a to mnohem podrobněji, než se to stalo při jednání ze dne 5.2.2019, kdy poškozená se musí vyjádřit ke všem částem jednání obžalovaného tak, jak je popsáno v obžalobě pod body 1), 2) a 3), a to samozřejmě dostatečně konkrétně a co nejpřesněji, jak z hlediska času, tak z hlediska četnosti útoků a jejich způsobu. V každém případě se musí poškozená vyjádřit dostatečně konkrétně jednak k tomu, že, jak sama uvedla, asi od roku 2016 měl obžalovaný od ní vynucovat sex, a to jak uvádí v další části výpovědi tím, že jinak ji i s dcerou vyhodí z domu. K tomuto vynucování sexu, které jinak má samozřejmě i podstatný význam pro právní kvalifikaci podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku se musí poškozená vyjádřit zcela konkrétně, jednak i co do času a způsobu a také co do četnosti, byť je pravda, že u hlavního líčení uvedla, že od jisté doby, tedy asi od roku 2016 k tomuto vynucování docházelo dokonce denně. Není ovšem z její výpovědi vůbec zřejmé, co vlastně konkrétně obžalovaný od poškozené vynucoval, tedy jaký druh sexu, respektive pohlavního styku. Není ani zřejmé, zda jí k tomuto měl nutit pohrůzkou vyhození z domu nebo i jinými pohrůzkami. K tomu všemu se musí poškozená vyjádřit.
31. Pokud jde o nejzávažnější trestnou činnost, tedy znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tak poškozená před soudem u hlavního líčení neuvedla k této nejzávažnější věci téměř nic. I to musí být napraveno a poškozená musí být k jednání z 10.4.2018 podrobně vyslechnuta.
32. Výslech poškozené je třeba zaměřit i k tomu, od kdy tedy měl obžalovaný používat fyzické násilí, neboť zde se soud dostává do rozporu, když v odůvodnění napadeného rozsudku částečně cituje výpověď poškozené s tím, že k násilí docházelo až v posledním roce soužití, avšak toto je v rozporu s výrokem o vině pod body 1) a 2), kde se již násilí objevuje mnohem dříve. Poškozená k tomuto násilí nebyla ani konkrétně dotazována, ačkoliv soud má k dispozici protokol o ohledání místa činu a dostatečnou fotodokumentaci a poškozená by tedy měla uvést, kde došlo k jednotlivým fyzickým útokům, tak jak jsou popsány pod body 1), 2) i 3) napadeného rozsudku.
33. Dále se poškozená musí v každém případě podrobně vyjádřit k tomu, proč nemělo ze strany obžalovaného docházet ke zlému zacházení s ní od léta roku 2010 minimálně do konce roku 2013. I tato skutečnost zůstala ve výpovědi poškozené nedostatečně vysvětlena.
34. Poškozená se samozřejmě musí vyjádřit i ke všem námitkám, které jsou uplatněny v odvolání obžalovaného a např. i k tomu, co obhajoba opakovaně namítá, že souhlasila v opatrovnickém řízení o péči o nezletilou A■■■■ se střídavou péčí, tedy s tím, že bude vychovávat její dceru i obžalovaný, ačkoliv se podle její výpovědi měl chovat tak, jak je to uvedeno v napadeném rozsudku, konkrétně ve výrocích pod body 1) až 3) napadeného rozsudku, stejně jako v obžalobě.
35. Druhé zásadní pochybení soudu prvního stupně pak spočívá v postupu podle § 211 odst. 5 trestního řádu, pokud tedy soud pouze četl znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie. Okresní soud v tomto případě měl sice souhlas obžalovaného i státního zástupce se čtením tohoto posudku, avšak podle názoru odvolacího soudu nebyla splněna druhá, respektive první zákonná podmínka uvedená v tomto ustanovení, tedy že nejsou pochybnosti o správnosti a především úplnosti znaleckého posudku. S touto problematikou souvisí také to, že znalkyně měla k dispozici pouze výpověď poškozené, která je procesně nepoužitelná a nevycházela tedy z výpovědi poškozené, kterou tato učinila 7.5.2018, ale vycházela z výpovědi učiněné podle § 158 odst. 9 trestního řádu z 28.4.2018, tedy den před zahájením trestního stíhání, aniž by bylo při této výpovědi postupováno v souladu s ustanovením § 158a trestního řádu.
36. Dále je samozřejmě evidentní, že neměla znalkyně k dispozici ani výpověď poškozené svědkyně, kterou tato učinila před soudem dne 5.2.2019 a znalkyně neměla k dispozici ani opatrovnické, respektive rozvodové spisy, kde se jak obžalovaný, tak poškozená opakovaně vyjadřovali jako

účastníci těchto řízení. Navíc v současné době podle sdělení obhajoby došlo již i k vyhlášení rozsudku o rozvodu manželství.

37. Bude tedy podle názoru odvolacího soudu nezbytně nutné, aby tato znalkyně posudek doplnila, ovšem až poté, co jí bude poskytnuta jednak procesně použitelná výpověď poškozené z přípravného řízení ze dne 7.5.2018, dále pak výpověď poškozené z hlavního líčení ze dne 5.2.2019 a především pak i nová výpověď poškozené svědkyně, tak jak bylo toto uloženo soudu prvního stupně z důvodů shora uvedených. U této doplňující výpovědi poškozené, kterou bude okresní soud realizovat po vrácení věci, by bylo vhodné, aby zde znalkyně z oboru psychologie byla samozřejmě přítomna.
38. Teprve poté je třeba poskytnout znalkyni i spisy, které se týkají opatrovnického řízení, tedy péči o nezletilou i rozvodový spis s příslušnými vyjádřeními jak obžalovaného, tak poškozené, kde se tyto vyjadřovali opakovaně jako účastníci řízení a teprve poté bude znalkyně muset vypracovat doplněk znaleckého posudku, kde bude na tyto nové důkazy reagovat a kde se jasně vyjádří k tomu, zda tyto nové důkazy nějak mění závěry jejího původního znaleckého posudku.
39. V každém případě ovšem musí znalkyně vysvětlit blíže to, na co poukazuje obhajoba v neprospěch poškozené, tedy že u poškozené byly zjištěny tendence k manipulacím, což znalkyně v původním posudku uvádí v souvislosti právě s opatrovnickým či rozvodovým řízením. Blížší vysvětlení tendence k manipulacím u poškozené ovšem v posudku chybí, a proto bude třeba v tomto směru v každém případě posudek doplnit. Stejně tak bude třeba, aby znalkyně vysvětlila závěr o „mírném snížení obecné věrohodnosti poškozené, což rovněž v posudku dostatečně vysvětleno není a znalkyně se také kromě obecné věrohodnosti, kde konstatuje mírné snížení, vůbec nevyjadřuje k věrohodnosti specifické, k čemuž se znalci z tohoto oboru běžně vyjadřují a vycházejí při použití příslušných metod z toho, zda vylíčení jednotlivých událostí ze strany poškozené vyplývá z konkrétních prožitků či nikoliv nebo zda takový závěr učinit nelze. Pro úplnost bude pak třeba, aby si okresní soud opatřil i aktuální zprávu OSPOD, tedy orgánu péče o dítě, kde by tento orgán se měl vyjádřit k tomu, jak probíhá střídavá péče o nezletilou A█████. I toto vyjádření by měla mít k dispozici samozřejmě znalkyně. Právě tato znalkyně by se měla ze svého odborného hlediska vyjádřit i k námitce obhajoby, která byla uplatněna v průběhu řízení a i v odvolacím řízení, tedy zda z jejího hlediska je reálné a logické, že poškozená, která ve výpovědích uvádí řadu skutečností o dlouhodobém týrání, vynucování sexu a znásilnění ze strany obžalovaného, nakonec souhlasí, aby tato osoba, tedy obžalovaný, se podílela v podstatě stejnou měrou na výchově její nezletilé dcery.
40. V těchto směrech tedy bude třeba posudek upřesnit a doplnit, ovšem, jak bylo již zdůrazněno teprve poté, co znalkyně bude mít k dispozici všechny procesně použitelné výpovědi poškozené, ale i vyjádření poškozené jak v opatrovnickém spise, tak v rozvodovém spise, na základě kterých pak došlo k dohodě o střídavé péči. Znalkyně by se také měla vyjádřit, co podle ní bylo hlavním motivem poškozené, pokud tato měla trpět dlouhodobé týrání, respektive i znásilnění, které sama ani nenahlásila, tj. zda to bylo především to, že chtěla udržet kvůli dítěti rodinu tzv. „pohromadě“ nebo zda tam hráli roli i finanční, tedy majetkové poměry a pokud ano, v jaké míře.
41. Pokud pak obhajoba navrhla, byť až v rámci odvolacího řízení, doplnění dokazování výsledkem tří svědků, a to V█████ P█████, A█████ Ř█████ a P█████ S█████ (v podrobnostech viz vyjádření obhájce při veřejném zasedání a zdůvodnění tohoto návrhu z 8.10.2019), tak je třeba uvést, že vzhledem k důkazní situaci v této trestní věci bude třeba, aby okresní soud vyslechl i tyto tři svědky, byť samozřejmě odvolacímu soudu je jasné, že stejně jako ostatní svědci tyto svědci jistě nebyli nikdy přítomni při jednání, které je kladeno obžalovanému za vinu. Jestliže ovšem soud připustil v předchozí fázi řízení výslech svědků, jejichž výpovědi spíše potvrzovaly verzi poškozené, pak samozřejmě musí připustit i výslech těchto tří navrhovaných svědků. Odvolací soud k tomu ovšem zdůrazňuje to, co bylo již řečeno v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí, že rozhodující je samozřejmě výpověď samotné poškozené a již zmíněný doplněný znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychologie, stejně jako i výpověď nezletilé

A■■■■, která byla provedena procesně nezávadným způsobem, byť i zde samozřejmě musí okresní soud se touto výpovědí zabývat mnohem podrobněji a přihlížet k námitkám obhajoby, že většinu údajů, o kterých tato nezletilá hovoří, získala tato svědkyně od samotné poškozené.

42. Teprve po takto doplněném dokazování bude muset okresní soud mnohem pečlivěji a podrobněji hodnotit všechny provedené důkazy, a to jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, tedy postupem podle § 2 odst. 6 trestního řádu a jedině tak může dojít ke správným a úplným skutkovým zjištěním, o nichž nebudou žádné důvodné, respektive reálné pochybnosti. Teprve pak bude moci také jednání obžalovaného, bude-li bezpečně prokázáno, správně právně kvalifikovat a reagovat tak i na všechny námitky uplatněné v odvolání okresního státního zástupce.
43. Z těchto důvodů tedy nezbylo odvolacímu soudu, než napadený rozsudek zrušit postupem podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu v celém rozsahu a věc vrátit okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí postupem podle § 259 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 29. října 2019

JUDr. Eduard Wipplinger v. r.
předseda senátu